

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
Του φοιτητή
ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
Α.Μ. Ξ2013060

ΤΙΤΛΟΣ:

Μετάφραση και Σχολιασμός των άρθρων : Bill Van Auken (2017) “ The US escalation in Syria and the threat of world war “ & “Escalating threat of US-Russian confrontation in Syria “

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ:

Παναγιώτης Κελάνδριος
Αναστασία Παριανού

ΚΕΡΚΥΡΑ, 2019

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	4
Μέρος Α' - Μετάφρασμα	6
Παράρτημα- Πρωτότυπα	13
Μέρος Β' - Σχολιασμός	19
Παράρτημα-Πρωτότυπο	22

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επέλεξα ως αντικείμενο της πτυχιακής μου εργασίας την μετάφραση και σχολιασμό 2 άρθρων , από την αγγλική γλώσσα προς την ελληνική . Τα άρθρα αυτά είναι δημοσιευμένα στην ιστοσελίδα WWS (World Socialist Web Site) , μια ιστοσελίδα με ξεκάθαρη πολιτική ταυτότητα , εκείνη του Σοσιαλισμού . Η ιστοσελίδα αυτή διατηρεί ένα παγκόσμιο αναγνωστικό κοινό , όπως είναι εμφανές από την ονομασία της .

Τα άρθρα συναντώνται με τους τίτλους **"Escalation threat of US-Russian confrontation in Syria "** και **" The US escalation in Syria and the threat of world war "** . Το περιεχόμενο τους εκφράζει μια άποψη , εν μέρει υποκειμενική χωρίς να τίθεται ζήτημα αλλοίωσης της αλήθειας λόγω της πολιτικής προέλευσης του συντάκτη τους . Αυτός είναι ο δημοσιογράφος και πολιτικός , του Σοσιαλιστικού Κόμματος , Bill Van Auken , ο οποίος αρθρογραφεί στην εν λόγω ιστοσελίδα (World Socialist Web Site) . Πρόκειται για έναν άνθρωπο βαθιά πολιτικοποιημένο , ο οποίος υπήρξε υποψήφιος διεκδικώντας τόσο την προεδρία των ΗΠΑ όσο και θέση στη Γερουσία , στο πλευρό της Χίλαρι Κλιντον . Ένα σημαντικό μέρος του συνόλου των άρθρων του έχουν ως θέμα την κατάσταση στην Μέση Ανατολή και τη Μεσόγειο και ιδιαίτερα στην Συρία και στις γύρω περιοχές , όπου οι συγκρούσεις μεταξύ των δυο μεγάλων δυνάμεων είναι κάτι παραπάνω από εμφανείς ακόμα και αν δεν παρουσιάζονται ευθέως στον κόσμο . Ο Van Auken , είναι ένας άνθρωπος , που κάνει προσπάθειες να κρατήσει μια ουδέτερη στάση όπως απαιτεί η ιδιότητα του δημοσιογράφου , πρόκειται βέβαια για κάποιον με πολλές γνώσεις πάνω σε αυτό το θέμα και ο οποίος έχει μελετήσει τα πράγματα στη Μέση Ανατολή σε βάθος χρόνου, ώστε να μπορεί να σχηματίσει άποψη την οποία και αποτυπώνει στα γραπτά του .

Όντας αναγνώστης , της ιστοσελίδας (WWS) , αποφάσισα στο πλαίσιο της πτυχιακής μου εργασίας να συνδυάσω το αντικείμενο σπουδών μου , τη μετάφραση , με το ενδιαφέρον που έχω για τα πολιτικά δρώμενα και τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και τις ευρύτερες περιοχές . Έτσι επέλεξα και τα άρθρα με τα οποία ασχολήθηκα . Η επιλογή ειδικά αυτών των δυο άρθρων έγινε καθώς υπάρχει η παράθεση των γεγονότων και των κινήσεων ΗΠΑ & Ρωσίας στο Συριακό έδαφος , χωρίς να προπαγανδίζεται θετικά ή αρνητικά , κάποια εκ των δυο πλευρών και με

διακριτικό τρόπο ο Van Auken δίνει στον αναγνώστη τόσο την άποψη του επί του θέματος όσο και την ελευθερία της κρίσης και επιλογής του τι θα δεχθεί ή τι θα τον προβληματίσει στο περιεχόμενο των άρθρων . Από μεταφραστικής πλευράς , δεν θεωρώ ότι προέκυψε κάποια δυσχέρεια , αν και όπως είναι λογικό υπήρξαν κάποια σημεία που ήθελαν σκέψη ως προς τον τρόπο παράθεσης τους και τον τρόπο με τον οποίο θα μεταφραστούν προς το ελληνικό αναγνωστικό κοινό .

Στην συνέχεια της Εισαγωγής που κάνω τώρα , ακολουθεί η μετάφραση των δυο άρθρων που αποτελούν το αντικείμενο της πτυχιακής μου και έπειτα τα σχόλια και οι παρατηρήσεις που προέκυψαν κατά την μεταφραστική διαδικασία . Συμπληρώνω το συνολικό συμπέρασμα της εργασίας , παραθέτω την βιβλιογραφία και τέλος όπως απαιτείται πρόσθεσα και τα πρότυπα κείμενα των άρθρων .

ΜΕΡΟΣ Α' – ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Άρθρο 1

Κλιμάκωση της απειλής για αμερικανο-ρωσική αντιπαράθεση στη Συρία

του Μπιλλ βαν Άκεν

20 Ιούνη 2017

Όσο αυξάνεται η ένταση της συριακής σύγκρουσης , η οποία κλιμακώνεται σε μια στρατιωτική αντιπαράθεση μεταξύ των δύο μεγάλων πυρηνικών δυνάμεων του κόσμου, το Ρωσικό Υπουργείο Άμυνας εξέδωσε προειδοποίηση ότι θα αντιμετωπίσει ως στόχο οποιοδήποτε αμερικανικό ή συμμαχικό αεροσκάφος που επιχειρεί στη δυτική Συρία, εκεί όπου έχουν βάση οι δυνάμεις της Μόσχας και εκείνες της συριακής κυβέρνησης .

Η ρωσική προειδοποίηση ήρθε ως απάντηση στην κατάρριψη ενός συριακού αεροπλάνου την Κυριακή από αεροσκάφος μαχητών του αμερικανικού ναυτικού στη βόρεια Συρία, όπου οι υποστηριζόμενες από τις ΗΠΑ δυνάμεις υπό την ηγεσία μιας κουρδικής πολιτοφυλακής προχωρούν στην πόλη Ράκκα που είναι υπό κατάληψη από τον ISIS.

Το περιστατικό της Κυριακής αποτελεί την πρώτη φορά που ένα αμερικανικό αεροπλάνο κατέρριψε ένα συριακό που πετούσε πάνω από την επικράτειά του και συνιστά μια σοβαρή κλιμάκωση του εξαετούς πολέμου που διεξάγουν οι ΗΠΑ για την αλλαγή καθεστώτος. Ο Σύριος πιλότος, που έπεσε τελευταίος σε περιοχή ελεγχόμενη από το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και της Συρίας (ISIS), εξακολουθεί ακόμα να αγνοείται .

“Σε περιοχές όπου η ρωσική Πολεμική Αεροπορία διεξάγει εναέριες επιχειρήσεις πάνω από τη Συρία, όλα τα αεροπλάνα και drones του διεθνούς συνασπισμού που εντοπίζονται δυτικά του ποταμού Ευφράτη θα αντιμετωπίζονται ως εναέριοι στόχοι για τα επίγεια και εναέρια αμυντικά συστήματα", προειδοποίησε το ρωσικό υπουργείο Άμυνας.

Ο υφυπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας Σεργκέι Ραμπάκοφ θεώρησε την επίθεση των Η.Π.Α στο συριακό αεροπλάνο "πράξη επιθετικότητας και άμεση παραβίαση του διεθνούς δικαίου".

Η Μόσχα ανέφερε ,επίσης , ότι διέκοψε μια τηλεφωνική γραμμή "αποκλιμάκωσης" με το Πεντάγωνο που χρησιμοποιήθηκε για να αποφευχθούν οι ακούσιες συγκρούσεις μεταξύ αμερικανικών και ρωσικών αεροπλάνων πάνω από την Συρία .

Η Ουάσιγκτον έδωσε αντιφατικές απαντήσεις στις προειδοποιήσεις της Ρωσίας. Ο Αρχηγός του γενικού επιτελείου των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων, στρατηγός Ζόζεφ Ντάνφορντ, δήλωσε στα ΜΜΕ ότι το Πεντάγωνο θα εργαστεί "διπλωματικά και στρατιωτικά τις επόμενες ώρες για να αποκαταστήσει την αποκλιμάκωση". Ερωτηθείς αν ανησυχεί για την ασφάλεια των Αμερικανών πιλότων που πετούν πάνω από τη Συρία μετά τη ρωσική προειδοποίηση, ο στρατηγός απάντησε με σιγουριά ότι "οι στρατιωτικές δυνάμεις μας έχουν τη δυνατότητα να φροντίσουν τον εαυτό τους".

Σε μια περίεργη συνέντευξη Τύπου τη Δευτέρα στο Λευκό Οίκο, κατά την οποία απαγορεύτηκε στους δημοσιογράφους η μαγνητοσκόπηση και η καταγραφή των απαντήσεων στις ερωτήσεις τους, ο γραμματέας Τύπου του Λευκού Οίκου , Σον Σπάισερ , είπε ότι η Ουάσιγκτον «θα κάνει ό τι μπορεί για να προστατέψει τα συμφέροντά των ΗΠΑ στη Συρία » προσθέτοντας ότι , «Θα διατηρήσει για πάντα το δικαίωμα της αυτοάμυνας».

Μόνο η διεστραμμένη λογική της αμερικανικής ιμπεριαλιστικής οργάνωσης για ηγεμονία στη Μέση Ανατολή και σε όλο τον κόσμο μπορεί να εξηγήσει την επίκληση της «αυτοάμυνας» για τις ενέργειες των αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων να καταρρίψουν ένα αεροπλάνο που πετά πάνω από το έδαφός του και να επιτεθεί σε δυνάμεις πιστές στην υπάρχουσα κυβέρνηση.

Η κατάρριψη του συριακού αεριωθούμενου αεροπλάνου ήταν μια ακόμα επιθετική ενέργεια εναντίον των συριακών κυβερνητικών δυνάμεων. Τον περασμένο Σεπτέμβριο, οι αεροπορικές επιδρομές υπό την καθοδήγηση των ΗΠΑ είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο ή τον τραυματισμό διακοσίων σύριων στρατιωτών στην ανατολική επαρχία Ντέιρ Αλ-Ζορ . Ενώ το Πεντάγωνο υποστήριξε στη συνέχεια ότι η επίθεση ήταν ένα "τραγικό λάθος", παρείχε αεροπορική υποστήριξη στους μαχητές του ISIS για να καταλάβουν μια στρατηγική θέση της συριακής κυβέρνησης.

Στη συνέχεια, τον Απρίλιο, οι ΗΠΑ έριξαν 50 πυραύλους στη αεροπορική βάση Αλ – Σαιράτ της Συρίας, ως απάντηση σε μια υποτιθέμενη επίθεση αερίου , η οποία είχε τα χαρακτηριστικά πρόκλησης της CIA.

Τον τελευταίο μήνα, το Πεντάγωνο διεξήγαγε τρεις ξεχωριστές αεροπορικές επιδρομές εναντίον των φιλοκυβερνητικών δυνάμεων που φέρονταν να έχουν πλησιάσει σε μια βάση στην έρημο δίπλα στο Αλ- Τανφ κοντά στο νοτιοανατολικό άκρο της Συρίας με το Ιράκ, όπου περίπου 150 αμερικανικές μονάδες ειδικών δυνάμεων εκπαιδεύουν τους λεγόμενους "αντάρτες" για τη συνέχεια του πολέμου για την αλλαγή του καθεστώτος της Δαμασκού .

Με κάθε νέα επίθεση καθίσταται όλο και πιο σαφές ότι η λεγόμενη εκστρατεία κατά του ISIS που διεξάγεται από δυνάμεις υπό την καθοδήγηση των Η.Π.Α. αποτελεί κάλυψη μιας αμερικανικής στρατιωτικής παρέμβασης που αποσκοπεί στην εξασφάλιση των στόχων του εξαετούς πολέμου για αλλαγή καθεστώτος στη Συρία, την ανατροπή της κυβέρνησης Άσαντ και την επιβολή ενός αμερικανικού 'ανδρείκελου' καθεστώτος . Για το σκοπό αυτό, το Πεντάγωνο είναι αποφασισμένο να παραμένει στον έλεγχο του η περιοχή που αποσπάται από το ISIS και όχι από τη συριακή κυβέρνηση. Οι συγκρούσεις που οδήγησαν στην κατάρρευση του συριακού αεροσκάφους συνδέονται με αυτόν τον αγώνα για την περιοχή .

Η εκστρατεία στη Συρία εντάσσεται στην ευρύτερη αμερικανική προσπάθεια έναντι του πολέμου με το Ιράν, όπως διατυπώθηκε από τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ντόναλντ Τράμπ στο ταξίδι του τον περασμένο μήνα στους δύο μεγαλύτερους εχθρούς της Τεχεράνης, τη Σαουδική Αραβία και το Ισραήλ. Ο τρόπος αντιμετώπισης του αμερικανού Προέδρου με ξεκάθαρη επιθετική στάση προς την Τεχεράνη εξυπηρετεί την περαιτέρω αποκλιμάκωση ολόκληρης της περιοχής, από τη Σαουδική Μοναρχία, υποστηριζόμενη από την Αίγυπτο και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, επιβάλλοντας αποκλεισμό ισοδύναμο με τον πόλεμο κατά του Κατάρ, όπου φιλοξενούνται οι επικεφαλές της αμερικανικής Κεντρικής Διοίκησης, ενώ ταυτόχρονα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τα έσοδα ενός τεράστιου πεδίου φυσικού αερίου που μοιράζεται με το Ιράν.

Η απειλή ενός ευρύτερου πολέμου τονίστηκε περαιτέρω με αφορμή μια ιρανική εκτόξευση πυραύλων που στράφηκε εναντίον των στόχων του ISIS στην ανατολική συριακή πόλη Ντίρ Αλ- Ζορ. Οι πύραυλοι εκτοξεύτηκαν από το δυτικό Ιράν, περίπου 370 μίλια μακριά, όπου πέρασαν πάνω από το έδαφος του Ιράκ, από την κυβέρνηση του οποίου δόθηκε η άδεια για την επίθεση.

Ενώ η Τεχεράνη δικαιολόγησε την εκτόξευση των πυραύλων ως αντίποινα για τις τρομοκρατικές επιθέσεις που έκανε ο ISIS κατά τη διάρκεια των οποίων σκοτώθηκαν 18 Ιρανοί και πάνω από 50 τραυματίστηκαν, οι Ιρανοί αξιωματούχοι κατέστησαν σαφές ότι πρόθεση τους ήταν να σταλθεί μια γενική προειδοποίηση.

"Οι Σαουδάραβες και οι Αμερικανοί είναι συγκεκριμένοι δέκτες του μηνύματος αυτού", δήλωσε ο στρατηγός Ραμαζαν Σαρίφ από το Ιρανικό Επαναστατικό Σώμα Φρούρησης (IRGC). "Ξεκάθαρα, ορισμένες αντιδραστικές χώρες, ειδικά η Σαουδική Αραβία, ανακοίνωσαν ότι προσπαθούν αποκαταστήσουν την ασφάλεια στο Ιράν." Η Τεχεράνη εξαπολύει κατηγορίες ότι οι Σαουδάραβες βρίσκονται πίσω από τις τρομοκρατικές επιθέσεις. Εν τω μεταξύ, ο Ν. Τραμπ μέσω του Λευκού Οίκου εξέδωσε μια ανακοίνωση που ουσιαστικά κατηγορεί την ιρανική κυβέρνηση ότι η ίδια τρομοκρατεί τον εαυτό της.

Ο κίνδυνος, ότι η επέμβαση των ΗΠΑ στη Συρία μπορεί να είναι αφορμή για τοπικό και παγκόσμιο πόλεμο επιδεινώνεται από τον τρόπο δράσης του Ν.Τραμπ που παραχωρεί στην αμερικανική στρατιωτική διοίκηση σχεδόν όλες τις αποφάσεις σχετικά με τη διεξαγωγή των πολέμων της Ουάσιγκτον, από το Ιράκ και τη Συρία έως το Αφγανιστάν και πέρα απ' αυτό. Τα στρατεύματα, οι δεσμευτικοί κανόνες και άλλες ουσιώδεις πολιτικές ενέργειες καθορίζονται από εν ενεργεία πρόσφατα συνταξιοδοτημένους στρατηγούς, συμπεριλαμβανομένου του Υπουργού Άμυνας, Τζιμς Ματς και του Συμβούλου Εθνικής Ασφάλειας του Ν.Τραμπ, στρατηγού Χάουαρντ ΜακΜαστερ, μαζί με τους Διοικητές των περιοχών.

Τμήματα του στρατού διαμαρτυρήθηκαν έντονα προς την κυβέρνηση Ομπάμα για την απόσυρση από τον προγραμματισμένο πόλεμο κατά της Συρίας το 2013, όταν η Ουάσιγκτον βρέθηκε αντιμέτωπη με τη συντριπτική λαϊκή εχθρότητα προς άλλον έναν πόλεμο στη Μέση Ανατολή και με έντονους διχασμούς στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής, προέβη σε συμφωνία με τη Ρωσία για την καταστροφή των χημικών όπλων της Συρίας. Από τότε, η ρωσική και η ιρανική υποστήριξη επέτρεψαν στην Κυβέρνηση της Συρίας να απομακρύνει τις ισλαμικές πολιτοφυλακές που υποστηρίχθηκαν από την CIA και να ανακτήσει ουσιαστικά όλα τα μεγάλα πληθυσμιακά κέντρα της χώρας.

Με την αναίρεση αυτών των ενεργειών οι Η.Π.Α. επιβεβαίωσαν την κυριαρχία τους στην πλούσια σε πετρέλαιο Μέση Ανατολή. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι άνθρωποι που βρίσκονται στην στρατιωτική διοίκηση των ΗΠΑ επιθυμούσαν μια αντιπαράθεση με το Ιράν ακόμα και με τη Ρωσία για να επιτύχουν αυτό το σκοπό, ανεξάρτητα από τον κίνδυνο ενός ευρύτερου και ενδεχομένως καταστροφικού παγκοσμίου πολέμου.

Σημασία έχει, όταν τη Δευτέρα οι δημοσιογράφοι ρώτησαν τον στρατηγό Ντάνφορντ με ποιά εξουσία ανέλαβαν οι αμερικανικές δυνάμεις να διεξάγουν ένοπλες ενέργειες εναντίον της κυβέρνησης της Συρίας, ο αρχηγός του γενικού επιτελείου των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων ανέφερε την άδεια που εγκρίθηκε από το Κογκρέσο για τη χρήση στρατιωτικής δύναμης μετά τις επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου σχεδόν 16 χρόνια πριν.

Δεν υπήρξε καμία συζήτηση, και οποιαδήποτε ψηφοφορία, στο Κογκρέσο των ΗΠΑ που να επιτρέπει τον πόλεμο εναντίον της Συρίας. Οι Δημοκρατικοί δεν αντέδρασαν όταν ο Ν.Τράμπ παρείχε ελευθερία ενεργειών στους στρατηγούς και κατηύθυναν πολιτικά έναν αντι-ρωσικό προπαγανδιστικό αγώνα ο οποίος άνοιξε το δρόμο προς την στρατιωτική αντιπαράθεση.

Άρθρο 2

Η κλιμάκωση των Αμερικανικών ενεργειών στη Συρία και η απειλή παγκόσμιου πολέμου

21 Ιουνίου 2017

Μετά την κατάρριψη ενός συριακού μαχητικού αεροσκάφους την Κυριακή από τις ΗΠΑ και την προειδοποίηση από την Ρωσία ότι θα αντιμετωπίσει όλα τα αμερικανικά αεροπλάνα που πετούν δυτικά του ποταμού Ευφράτη ως στόχους με εναέριους πυραύλους, η διαμάχη μεταξύ των δύο μεγαλύτερων πυρηνικών δυνάμεων στον κόσμο είναι πλέον εμφανέστερη από οποιαδήποτε άλλη στιγμή έπειτα από την πυραυλική κρίση στην Κούβα πριν από περίπου 55 χρόνια.

Αυτή η απειλή, η οποία φέρει μαζί της μια προοπτική εξόντωσης της ανθρωπότητας, είναι το αποτέλεσμα μιας υπολογισμένης κλιμάκωσης από την πλευρά του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Η κατάρρευση του συριακού μαχητικού σηματοδότησε το πρώτο συμβάν στον αιώνα αυτό, όπου ένα αμερικανικό πολεμικό αεροσκάφος καταρρίπτει το αεροπλάνο μιας άλλης χώρας. Το τελευταίο παράδειγμα τέτοιου αεροπορικού γεγονότος πραγματοποιήθηκε το 1999 κατά τη διάρκεια του πολέμου των ΗΠΑ και NATO κατά της Σερβίας, όταν ένα αμερικανικό μαχητικό κατέρριψε ένα σερβικό MiG.

Η σοβαρότητα του συμβάντος έγινε αντιληπτή την Τρίτη με την ανακοίνωση της Αυστραλίας ότι κρατά στην ξηρά τα αεροπλάνα που έχουν πετάξει πάνω από τη Συρία. Η Αυστραλία ήταν ένα από τα λίγα μέλη του αμερικανικού "συνασπισμού κατά του ISIS" που συνέβαλε

σημαντικά στην ολοένα και πιο δολοφονική αμερικανική αεροπορική εκστρατεία κατά του Ιράκ και της Συρίας. Ενώ ο αρχηγός του γενικού επιτελείου των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων , στρατηγός Ζόζεφ Ντανφορντ , απάντησε με θράσος στη ρωσική απειλή με θράσος , εκθειάζοντας την ικανότητα των Αμερικανών πιλότων να "φροντίζουν τον εαυτό τους", ο στρατός της Αυστραλίας πιστεύει σαφώς ότι ο αριθμός των αεροσκαφών της μπορεί να μειωθεί .

Η κλιμάκωση της σύγκρουσης συνεχίστηκε την Τρίτη με ένα αμερικανικό πολεμικό αεροσκάφος να ρίχνει ένα ιρανικό drone στη νοτιοανατολική Συρία.

Ποιες θα είναι οι συνέπειες αν μια ρωσική πυραυλική βάση πυρπολήσει ένα αεροπλάνο των ΗΠΑ που θεωρήσει ότι αποτελεί άμεση απειλή για τις δυνάμεις της Μόσχας απο την ξηρά στη Συρία ή, από την άλλη , αν ένα αμερικανικό αεροπλάνο εισέλθει στο ραντάρ ρωσικής περιοχής , θα πρέπει να υπάρξει προληπτική αντίδραση ;

Κανείς δεν ξέρει. Οι εμπειρογνώμονες εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ επιμένουν ότι το τελευταίο πράγμα που θέλει είτε η Ουάσινγκτον είτε η Μόσχα είναι μια πυρηνική σύγκρουση επομένως είναι κάτι που δεν θα συμβεί. Αυτό το παραπλανητικό επιχείρημα στη συνέχεια χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει την αχαλίνωτη επιθετικότητα των ΗΠΑ.

Ο υποτιθέμενος ορθολογισμός των κυρίαρχων καπιταλιστικών τάξεων έχει αποδειχθεί κατ' επανάληψη ότι δεν λειτουργεί αποτρεπτικά για την εκδήλωση καταστροφικών πολέμων. Όπως υπενθύμισε ο πρώην υπουργός Άμυνας Ρόμπερτ ΜακΝαμάρα στο ντοκιμαντέρ «Ομίχλη του πολέμου», κατά τη διάρκεια της πυραυλικής κρίσης στην Κούβα , «Ορθολογικά άτομα» -όπως ο Κένεντι, ο Χρουστσόφ και ο Κάστρο - «βρέθηκαν κοντά στην ολική καταστροφή των κοινωνιών τους».

Για αρκετούς λόγους , η σημερινή κατάσταση είναι ακόμα πιο εύφλεκτη από εκείνη του 1962. Εκείνη την εποχή, η απαίτηση του φασίστα Αρχηγού του επιτελείου της Πολεμικής Αεροπορίας, στρατηγός Κέρτις Λεμέι , να του επιτραπεί να βομβαρδίσει ρωσικές πυραυλικές περιοχές στην Κούβα, απορρίφθηκε από τον Πρόεδρο Κένεντι. Σήμερα, η αμερικανική στρατιωτική πολιτική στη Συρία καθώς και στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και σε ολόκληρο τον πλανήτη, έχει μεταβιβαστεί από το Ν.Τραμπ σε μια επιτροπή ενεργών και πρόσφατα συνταξιούχων στρατηγών, με επικεφαλής τον υπουργό Άμυνας Τζέιμς Ματτις καθώς και τους διοικητές των περιοχών , των οποίων οι επιδιώξεις , στην πλειονότητα των περιπτώσεων , δεν διαφέρουν από αυτές του Κ.Λεμέι .

Μια ανασκόπηση της στάσης των Η.Π.Α. απέναντι στη συριακή κρίση γράφτηκε από ένα πρόσφατο φόρουμ του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων στο οποίο συγκαταλέγεται η επί πολλά έτη σύμβουλος του Πενταγώνου για τους πολέμους στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, Κίμπερλυ Καγκαν .

Η Κ.Καγκαν, η οποία τώρα είναι επικεφαλής του Ινστιτούτου Μελέτης του Πολέμου, επικαλέστηκε για πρώτη φορά το παλιό πρόσχημα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» ως δικαιολογία της αμερικανικής παρέμβασης. Η Συρία, δήλωσε, αποτελεί "ζωτική απειλή εθνικής ασφάλειας" επειδή εξήγαγε τρομοκρατικές ομάδες από τα σύνορά της. Αναγνώρισε ότι ο ISIS αποτελεί απειλή, αλλά συνέχισε να επιμένει ότι η Αλ Κάιντα θέτει ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο, επειδή έχει τη δυνατότητα να βασίσει "το δικό της ασφαλές καταφύγιο στην επαρχία Ιντλέμπ ."

Η υποκρισία είναι συγκλονιστική. Η Συρία δεν είναι «εξαγωγέας» τρόμου αλλά μάλλον το θύμα των πολιτοφυλακών που συνδέονται με την Αλ Κάιντα εκ των οποίων εξαπολύθηκε από τη CIA και τους περιφερειακούς συμμάχους της Ουάσινγκτον σε έναν πόλεμο για αλλαγή καθεστώτος. Όσον αφορά το «ασφαλές καταφύγιο» της Αλ Κάιντα, έχει υπερασπιστεί από τις Η.Π.Α., οι οποίες έχουν επανειλημμένως καταδικάσει τη συριακή κυβέρνηση και τη Ρωσία για βομβιστική επίθεση στους λεγόμενους «αντάρτες» και επέμεινε ότι μόνο ο ISIS μπορεί να θεωρηθεί στόχος .

Η Κ. Kagan απάντησε στα διαστρεβλωμένα επιχειρήματα της Αλ Κάιντα σχετικά με την τρομοκρατία για να επικεντρωθεί στις πραγματικές ανησυχίες του αμερικανικού στρατιωτικού και νοσηματικού μηχανισμού. Το Ιράν και η Ρωσία αποτελούσαν μια "μακροπρόθεσμη στρατηγική απειλή" για τις ΗΠΑ, υποστήριξε, εξαιτίας της στρατιωτικής τους παρουσίας στη Συρία, προκαλώντας την αμφισβήτηση της αμερικανικής κυριαρχίας στη Μέση Ανατολή και τη Μεσόγειο.

Η απειλή επρόκειτο να αντιμετωπιστεί από τον αμερικανικό στρατό που κατέλαβε γι' αυτό το λόγο "μια βάση επιχειρήσεων στην ανατολική Συρία, κατά μήκος του Ευφράτη", από τη Ράκκα στα βόρεια μέχρι τα σύνορα του Ιράκ και της Ιορδανίας προς το νότο. Ένας από τους στόχους της αμερικανικής παρέμβασης, δήλωσε, θα ήταν να "ενεργοποιήσει τους πληθυσμούς των σουνιτών στη ζώνη του ποταμού Ευφράτη, που ήταν ένα μέτωπο υποστήριξης του ISIS, αλλά πριν από αυτό, υποστήριξη της Αλ Κάιντα". Με άλλα λόγια, να αναζωογονήσουν τον σεχταριστικό πόλεμο για αλλαγή καθεστώτος βασισμένο στις σουνιτικές ισλαμιστικές πολιτοφυλακές, αλλά αυτή τη φορά με αμερικανικό "έλεγχο και εποπτεία".

Πόσα αμερικανικές μονάδες θα απαιτήσει αυτή η επιχείρηση; "Δεν γνωρίζω", είπε η Κ.Καγκαν . "Δεν είναι 150.000 μονάδες . Αλλά πρέπει να είναι αρκετές για να είναι παρούσες και να επεκταθεί η παρουσία μας αποτελεσματικά ». Το κλειδί γι' αυτή την στρατιωτική ενέργεια , πρόσθεσε, ήταν να" προετοιμασθούμε γι' αυτό που οι Ρώσοι και οι Ιρανοί θα προσπαθήσουν να φέρουν ως αντίδραση αυτής ".

Με άλλα λόγια, αυτό που προετοιμάζεται – πίσω από τα πλάτη του αμερικανικού λαού και χωρίς καμία συζήτηση, πολύ λιγότερο στο κομμάτι νομιμότητας - είναι ένας ολοκληρωτικός πόλεμος στη Μέση Ανατολή που έχει να κάνει όχι μόνο με τη μεταβολή του Συριακού καθεστώτος αλλά την αντιμετώπιση του Ιράν και των πυρηνικών της Ρωσίας.

Ούτε αυτή η σύγκρουση περιορίζεται στη Μέση Ανατολή. Επίσης την Τρίτη υπήρξε αναφορά ότι ένα ρωσικό όχημα οπλισμένο με εναέριους πυραύλους βρέθηκε εναντίον ενός αμερικανικού RC-135 αεροσκάφους πάνω από τη Βαλτική Θάλασσα, κοντά στη στρατηγική ρωσική στρατιωτική βάση στο Καλίνινγκραντ, με τα δύο αεροσκάφη να φτάνουν σε απόσταση πέντε μοιρών το ένα από το άλλο. Κάθε πλευρά κατηγορήσε την άλλη ότι ενήργησε επικίνδυνα .

Εν τω μεταξύ, το NATO πραγματοποίησε τελετή στην πρώην σοβιετική Βαλτική Δημοκρατία της Λετονίας για να σηματοδοτήσει την αναφορά ότι ήταν πλήρης ανάπτυξη μιας 4.500 μονάδων «αποτρεπτικής δύναμης» στα σύνορα της Ρωσίας. Το Πεντάγωνο ανέφερε πρόσφατα βομβαρδισμούς από αεροσκάφη B-2 Stealth και άλλα αεροσκάφη καθώς και παρουσία στρατιωτικών μονάδων στην περιοχή για «ασκήσεις». Η Ρωσία έχει αντιμετωπίσει αναμφισβήτητα μια εσωτερική συσσώρευση στα δυτικά σύνορά της.

Ο γραμματέας του NATO στρατηγός Γενς Στολτενμπεργκ δήλωσε ότι δεν βλέπει "επικείμενη απειλή" μιας ένοπλης αντιπαράθεσης στην περιοχή της Βαλτικής, αλλά ο Πρεσβευτής της Ρωσίας στο NATO, Αλεξάντερ Γκρούσκο, περιέγραψε τη "δυναμική του στρατού" ως "επικίνδυνη".

Τα αμερικανικά Μέσα Ενημέρωσης αντιμετώπισαν την κλιμάκωση της αντιπαράθεσης στη Μέση Ανατολή και τις θορυβώδεις εντάσεις στις Βαλτικές χώρες ως εικονικές δημοσιεύσεις άνευ ισχύος. Στην πρώτη συνέντευξη Τύπου του Λευκού Οίκου που διεξήχθη εδώ και μία εβδομάδα, ο γραμματέας Τύπου Σον Σπάισερ δεν έκανε καμία δήλωση σχετικά με τις πρόσφατες αμερικανικές στρατιωτικές ενέργειες στη Συρία και οι συγκεντρωμένοι εκπρόσωποι των Μ.Μ.Ε. δεν του έθεσαν καμία ερώτηση σχετικά με τον αυξανόμενο κίνδυνο του πολέμου.

Εν τω μεταξύ, το Δημοκρατικό Κόμμα, σε στενή συνεργασία με το Πεντάγωνο και τη CIA, διεξήγαγε μια αδυσώπητη εκστρατεία αντι-Ρωσικής υστερίας με στόχο τη δημιουργία μιας νέας φαινομενικά φιλελεύθερης εκλογικής περιφέρειας για τη διαμάχη μεταξύ των προνομιούχων στρωμάτων της μεσαίας τάξης. Οι Δημοκρατικοί ενέκριναν κάθε νέα πράξη στρατιωτικής κλιμάκωσης στη Συρία, απαιτώντας μόνο η στρατηγική του Ν.Τραμπ να παρουσιάσει ένα «ολοκληρωμένο» σχέδιο για τον πόλεμο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, ζητήθηκε μια νέα άδεια χρήσης στρατιωτικής δύναμης για να νομιμοποιηθεί η στρατιωτική επιθετικότητα.

Οι προσπάθειες του Δημοκρατικού Κόμματος και των ψευδό-αριστερών οργανώσεων που το περιβάλλουν παρά την κρίση του αμερικανικού και παγκόσμιου καπιταλισμού που προκαλούν τον πόλεμο παράγουν το αντίθετό του, την ανάπτυξη της ταξικής πάλης και την ωρίμανση των αντικειμενικών συνθηκών για την σοσιαλιστική επανάσταση. Η ενέργεια η οποία επείγει περισσότερο είναι η ανάπτυξη ενός μαζικού πολιτικού κινήματος της εργατικής τάξης σε αντίθεση με τον πόλεμο και την πηγή του, το καπιταλιστικό σύστημα.

Μπιλλ βαν Άκεν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ – ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

Article 1

Escalating threat of US-Russian confrontation in Syria

By Bill Van Auken

20 June 2017

Raising the specter of the Syrian conflict escalating into a military confrontation between the world's two major nuclear powers, the Russian Defense Ministry Monday issued a warning that it would treat any US or allied aircraft operating in western Syria, where Moscow's own forces, as well as those of the Syrian government, are based, as a hostile target.

The Russian warning came in response to the shooting down of a Syrian air force jet Sunday by a US Navy fighter plane over northern Syria, where US-backed proxy forces led by a Kurdish militia are advancing on the ISIS-held city of Raqqa.

Sunday's incident marked the first time that a US warplane has brought down a Syrian plane flying over its own territory and represents a major escalation in the six-year-old US-orchestrated war for regime change. The Syrian pilot, last seen parachuting into an area controlled by the Islamic State of Iraq and Syria (ISIS), is still missing.

"In regions where the Russian Air Force is carrying out operations in the skies above Syria, any flying objects—including airplanes and drones of the international coalition—discovered west of the Euphrates River will be treated as aerial targets for tracking by land and air defense systems," the Russian Defense Ministry warned.

Russia's Deputy Foreign Minister Sergey Ryabkov described the US attack on the Syrian plane as "an act of aggression and a direct breach of international law."

Moscow also indicated that it had cut off a "deconfliction" hotline with the Pentagon used to prevent unintended clashes between US and Russian fighter planes over Syria.

Washington delivered a series of conflicting responses to Russia's warnings. The chairman of the US military's Joint Chiefs of Staff, Marine Gen. Joseph Dunford, told

the media that the Pentagon would be working “diplomatically and militarily in the coming hours to re-establish deconfliction.” Asked if he was concerned for the safety of US pilots flying over Syria after the Russian warning, the general responded that he was confident “our forces have the capabilities to take care of themselves.”

At a bizarre White House press conference Monday in which reporters were barred from either filming or recording answers to their questions, White House press secretary Sean Spicer was quoted as saying that Washington was “going to do what we can to protect our interests,” in Syria, adding, “We will always preserve the right of self-defense.”

Only the perverse logic of the US imperialist drive for hegemony in the Middle East and around the globe can explain the invocation of “self defense” for actions taken by US military forces in shooting down a plane flying over its own territory and attacking forces loyal to the existing government.

The shooting down of the Syrian jet follows a series of US acts of aggression against Syrian government forces. Last September, US-led airstrikes killed or wounded as many as 200 Syrian soldiers in the eastern province of Deir el-Zour. While the Pentagon subsequently claimed that the attack was a “regrettable error,” it provided air support for ISIS fighters to overrun a strategic Syrian government position.

Then in April, the US rained 50 cruise missiles on Syria’s al-Shayrat airbase, ostensibly in response to an alleged gas attack that had all the earmarks of a CIA provocation.

Within the last month, the Pentagon has carried out three separate airstrikes on pro-government forces that were alleged to have come close to a desert base near the al-Tanf southeastern Syrian border crossing with Iraq, where some 150 American special forces troops are training so-called “rebels” to prosecute the war for regime change against the government in Damascus.

With each new attack, it becomes ever more clear that the so-called anti-ISIS campaign being waged by US-led forces is a cover for an American military intervention aimed at securing the aims of the six-year-old war for regime change in Syria, the toppling of the Assad government and the imposition of a US puppet regime. To this end, the Pentagon is determined that territory wrested from ISIS remain under its control rather than that of the Syrian government. The clashes that led to the downing of the Syrian jet are bound up with this scramble for territory.

The campaign in Syria is part of the broader US drive toward war with Iran that was spelled out by US President Donald Trump in his trip last month to Tehran’s two major regional enemies, Saudi Arabia and Israel. The Trump administration’s turn toward an openly aggressive posture toward Tehran has served to further destabilize the entire region, with the Saudi monarchy, backed by Egypt and the UAE, imposing an all-out blockade tantamount to war against Qatar, which hosts the forward

headquarters of the US Central Command, while at the same time depending heavily on revenues from a huge gas field it shares with Iran.

The threat of a wider war was further underscored by an Iranian missile strike directed against ISIS targets in the eastern Syrian city of Deir el-Zour. The missiles were launched from western Iran, some 370 miles away, flying over the territory of Iraq, whose government gave permission for the attack.

While Tehran justified the missile strike as a retaliation for terrorist attacks earlier this month claimed by ISIS in which 18 Iranians were killed and more than 50 wounded, Iranian officials made it clear that they were intended to send a wider warning.

“The Saudis and Americans are especially receivers of this message,” said Gen. Ramazan Sharif of the Iranian Revolutionary Guard Corps (IRGC). “Obviously and clearly, some reactionary countries of the region, especially Saudi Arabia, had announced that they are trying to bring insecurity into Iran.” Tehran has charged that the Saudis were behind the terrorist attacks. The Trump White House, meanwhile, issued a statement essentially blaming the Iranian government for bringing the terror on itself.

The threat that the US intervention in Syria can explode into a regional and even global war is exacerbated by the Trump administration’s ceding to the US military brass virtually all decisions as to the waging of Washington’s multiple wars, from Iraq and Syria to Afghanistan and beyond. Troop levels, rules of engagement and other essential policies are being set by a cabal of active duty and recently retired generals, including Defense Secretary James “Mad Dog” Mattis and Trump’s national security advisor, Gen. H.R. McMaster, together with commanders on the ground.

Sections of the military bitterly resented the Obama administration’s pulling back from a planned war against Syria in 2013, when in the face of overwhelming popular hostility to another Middle East war and deep divisions in the foreign policy establishment, Washington settled for a Russian-brokered deal to destroy Syria’s chemical weapons. Since then Russian and Iranian support have allowed the Syrian government to drive back the CIA-supported Islamist militias and retake virtually all of the country’s major population centers.

Reversing these advances is essential for the US to assert its dominance over the oil-rich Middle East. There are no doubt those within the US military brass who would welcome a confrontation with Iran and even Russia to achieve this end, regardless of the threat of a wider and potentially world catastrophic war.

Significantly, when reporters asked General Dunford Monday on what authority the US military was carrying out armed actions against the government of Syria, the Joint Chiefs of Staff chairman cited the Authorization for the Use of Military Force passed by Congress in the wake of the 9/11 attacks nearly 16 years ago.

There has been no debate, much less any vote, within the US Congress authorizing a war against Syria. The Democrats have raised no opposition to Trump's giving free rein to the generals and have politically driven the hysterical anti-Russia propaganda campaign that is paving the way toward military confrontation.

Article 2

The US escalation in Syria and the threat of world war

21 June 2017

In the wake of Sunday's US shoot-down of a Syrian fighter plane and the following day's warning from Russia that it will treat all American warplanes flying west of the Euphrates River as targets for its surface-to-air missiles, the threat of an armed confrontation between the world's two largest nuclear powers is now greater than at any time since the Cuban Missile Crisis nearly 55 years ago.

This threat, which carries with it the grim prospect of the annihilation of humanity, is the product of a calculated escalation on the part of US imperialism.

The downing of the Syrian fighter marked the first time in this century that a US warplane has shot down the plane of another country. The last instance of such aerial combat took place in 1999 during the US-NATO war against Serbia, when an American fighter plane shot down a Serbian MiG.

The gravity of the event was underscored Tuesday with Australia's announcement that it is grounding its planes that have been flying over Syria. Australia was one of the few members of the US-led "anti-ISIS coalition" that made any significant contribution to the increasingly murderous US air campaign against both Iraq and Syria. While the chairman of the US Joint Chiefs of Staff, Gen. Joseph Dunford, responded to the Russian threat with bravado, extolling the ability of US pilots to "take care of themselves," the Australian military clearly believes that one of its planes could be brought down.

The escalation of the conflict continued Tuesday with a US warplane shooting down an Iranian drone in southeastern Syria.

What will be the consequences if a Russian surface-to-air missile battery fires on a US plane seen as posing an imminent threat to Moscow's forces on the ground in Syria, or, for that matter, if a US warplane "painted" with the radar of a Russian SAM site takes preemptive action?

No one knows. Complacent US foreign policy "experts" insist that the last thing either Washington or Moscow wants is a nuclear conflagration, and, therefore, it will not

happen. This fallacious argument is then employed to justify unbridled US aggression.

The supposed rationality of capitalist ruling classes has again and again proven no deterrent to the outbreak of catastrophic wars. As former defense secretary Robert McNamara recalled in the documentary “Fog of War,” during the Cuban missile crisis, “Rational individuals”—Kennedy, Khrushchev and Castro—“came that close to total destruction of their societies.”

In a number of ways, the current situation is even more combustible than that in 1962. At that time, the demand of the fascistic Air Force chief of staff, Gen. Curtis LeMay, that he be allowed to bomb Russian missile sites in Cuba was overruled by President Kennedy. Today, US military policy in Syria, and for that matter in Iraq, Afghanistan and across the globe, has been delegated by Trump to a cabal of active-duty and recently retired generals, headed by Defense Secretary James “Mad Dog” Mattis, as well as to area commanders, whose outlook, in most cases, does not differ from that of LeMay.

A glimpse of their attitude toward the Syrian crisis was provided by a recent forum of the Council on Foreign Affairs featuring the longtime Pentagon advisor on both the Afghanistan and Iraq wars, Kimberly Kagan.

Kagan, who now heads the Institute of the Study of War, first invoked the tired pretext of the “war on terror” as the justification for the US intervention. Syria, she asserted, represented a “vital national security threat” because it was “exporting terror and terror groups from its borders.” She acknowledged that ISIS posed a threat, but went on to insist that Al Qaeda posed an even greater danger because it had been allowed to carve out “its own safe haven in Idlib province.”

The hypocrisy is staggering. Syria is not an “exporter” of terror, but rather the victim of the Al Qaeda-linked militias that were unleashed upon the country by the CIA and Washington’s regional allies in a war for regime change. As for Al Qaeda’s “safe haven,” it has been defended by the US, which has repeatedly denounced the Syrian government and Russia for bombing these so-called “rebels” and insisted that only ISIS can be targeted.

Kagan dispensed with her twisted arguments about terrorism to concentrate on the real concerns within the US military and intelligence apparatus. Iran and Russia posed a “long-term strategic threat” to the US, she argued, because of their military presence in Syria, challenging American dominance of the Middle East and the Mediterranean.

The threat was to be dealt with by the US military seizing for itself “a base of operations in what is eastern Syria, along the Euphrates,” from Raqqa in the north to the Iraqi and Jordanian borders to the south. One of the aims of the American intervention, she stated, would be to “energize Sunni populations in the Euphrates River zone, which has been a hotbed of ISIS support, but before it, Al Qaida support.”

In other words, Washington will seek to reignite the sectarian war for regime change based on Sunni Islamist militias, but this time with American “boots on the ground.”

How many US troops will this operation require? “I don’t know,” Kagan said. “It’s not 150,000 guys. But it’s got to be enough to be present and to extend presence forward.” Key to this military adventure, she added, was to “prepare for what the Russians and the Iranians will try to do to respond.”

In other words, what is being prepared—behind the backs of the American people and without any debate, much less a shred of legality—is another full-scale Middle East war directed not just at Syrian regime change, but at confronting Iran and nuclear-armed Russia.

Nor is this conflict confined to the Middle East. Also reported on Tuesday was a Russian jet armed with air-to-air missiles intercepting a US RC-135 spy plane over the Baltic Sea near the strategic Russian military base at Kaliningrad, with the two planes reportedly coming within five feet of each other. Each side accused the other of operating dangerously.

Meanwhile, NATO held a ceremony in the former Soviet Baltic republic of Latvia to mark what it said was the full deployment of a 4,500-strong “deterrent force” on Russia’s border. The Pentagon recently deployed B-2 stealth bombers and other aircraft as well as Army units to the region for “exercises.” Russia has reportedly countered with a buildup of its own on its western border.

NATO Secretary-General Jens Stoltenberg said he didn’t see any “imminent threat” of an armed confrontation in the Baltic region, but Russia’s ambassador to NATO, Alexander Grushko, described the “military dynamic” as “dangerous.”

The American media has treated the escalating confrontation in the Middle East and the heightened tensions in the Baltics as virtual nonissues. At the first White House press briefing held in over a week, press secretary Sean Spicer made no statement regarding recent US military actions in Syria and the assembled poodles of the press corps didn’t ask him a single question on the growing war danger.

Meanwhile, the Democratic Party, working in close sync with the Pentagon and the CIA, has conducted an unrelenting campaign of anti-Russian hysteria aimed at creating a new, ostensibly liberal, constituency for war among privileged layers of the middle class. Democrats have endorsed every new act of military escalation in Syria, demanding only that the Trump administration present a “comprehensive” plan for war and, in some cases, calling for the passage of a new authorization for use of military force to legitimize military aggression.

The efforts of the Democratic Party and the pseudo-left organizations that orbit it notwithstanding, the same crisis of US and world capitalism that gives rise to war also produces its opposite, the growth of the class struggle and ripening of the objective conditions for socialist revolution. The most urgent task is the development of a mass

political movement of the working class in opposition to war and its source, the capitalist system.

Bill Van Auken

ΜΕΡΟΣ Β' – ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Με βάση το γεγονός ότι ο επικοινωνιακός σκοπός κάθε κειμένου καθορίζει τις σημασιολογικές, λεξιλογικές, μορφοσυντακτικές, πραγματολογικές ή υφολογικές επιλογές του συντάκτη, ο μεταφραστής καλείται αφ' ενός να αναγνωρίσει τον επικοινωνιακό σκοπό του πρωτοτύπου κειμένου και αφ' ετέρου να προσδιορίσει τον επικοινωνιακό σκοπό του μεταφράσματος, ώστε οι επιλογές του στα γλωσσικά αυτά επίπεδα να εναρμονίζονται με αυτόν. Εξ άλλου, «ο μεταφραστής οφείλει να αναγνωρίσει τον επικοινωνιακό σκοπό του πρωτοτύπου, να προσδιορίσει τον επικοινωνιακό σκοπό του μεταφράσματος και να εναρμονίσει τις μορφοσυντακτικές και υφολογικές του επιλογές στις γλωσσικές εκείνες συμβάσεις, οι οποίες διέπουν στην γλώσσα-στόχο κείμενα με αυτήν την επικοινωνιακή λειτουργικότητα»

Τόσο από το περιβάλλον των άρθρων (ιστοσελίδα WSWS) ,όσο και βλέποντας την ταυτότητα και τον χαρακτήρα γραφής του συντάκτη τους (Bill Van Auken) , κρίνεται απαραίτητη η αναγνώριση και ο σχολιασμός των στόχων του κειμένου . Πρόκειται για κείμενα , τα οποία ναι μεν αναφέρονται σε ένα συγκεκριμένο θέμα (αντιπαράθεση ΗΠΑ – Ρωσίας στα εδάφη της Συρίας και της Μέσης Ανατολής) αλλά δεν οριοθετούν τα σημεία και τις γνώσεις του αναγνωστικού κοινού που ασχολούνται με αυτά ή είναι σε θέση να το κάνουν . Σίγουρα δεν μπορούμε να κάνουμε λόγο ότι πρόκειται για επιστημονικά άρθρα καθώς ο στόχος του συντάκτη είναι άλλος και το βάρος από πλευράς του πέφτει στην παρουσίαση πληθώρας πληροφοριών γύρω από το αντικείμενο λόγου του . Για τους λόγους αυτούς πιστεύω ότι τα άρθρα διατηρούν ένα πληροφοριακό στυλ αλλά προσφέρουν και τα ερεθίσματα στον αναγνώστη για περαιτέρω έρευνα , εάν τραβήξουν το ενδιαφέρον του . Σκοπός του Van Auken , φαίνεται εξάλλου πως είναι να δώσει στο αναγνωστικό κοινό την ελευθερία της έρευνας πάνω στις γνώσεις που μεταφέρει μέσω του λόγου και των πληροφοριών του . Προφανέστατα , ως μεταφραστής , στην προκειμένη περίπτωση αποφάσισα να συμπεριφερθώ στα άρθρα κατά την μεταφραστική διαδικασία με τρόπο τέτοιο ώστε να καταστήσω στον εκάστοτε αναγνώστη , είτε πρόκειται για κάποιον με αρκετές γνώσεις πάνω στο θέμα είτε για

κάποιον με επιφανειακές γνώσεις επί του θέματος , προσιτή τη μετάφραση μου και συνεπώς και την μεταφορά-μετάφραση των νοημάτων και εννοιών που κρατά ο ίδιος ο Van Auken .

Σίγουρα , οι παράγοντες που καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιείται μια μετάφραση ή αποδίδονται οι πληροφορίες μέσω αυτή είναι αρκετοί . Ιδίως στις περιπτώσεις κειμένων , όπως τα δυο άρθρα με τα οποία ασχολούμαι , κρίνεται απαραίτητος ο έλεγχος του περιβάλλοντος και της χρονικής στιγμής που τοποθετούνται . Αυτό συμβαίνει καθώς μεταξύ κειμένου αφετηρίας και κειμένου στόχου , δεν πρέπει να υπάρχει ασάφεια και ανακολουθία στη ροή των δεδομένων και των απόψεων που συναντώνται . Στην επιστήμη μας , εξάλλου , είναι ευρέως αποδεκτή η σημασία της ύπαρξης συνάφειας , ιδιαίτερα στις πληροφορίες που σχετίζονται με το κύριο θέμα έρευνας .

Όσον αφορά τα προβλήματα που παρουσιάστηκαν κατά την μεταφραστική διαδικασία και αναγνωρίζοντας τις παραμέτρους στις οποίες αναφέρθηκα και στις πρότερες παραγράφους , κάνω παράθεση αυτών και προσθέτω τον τρόπο που επέλεξα για να αντιμετωπίσω το κάθε πρόβλημα .

Παρόλο του δεδομένου ότι τα δυο άρθρα της Πτυχιακής μου δεν ανήκουν απόλυτα στο επιστημονικό είδος κειμένων , σε ορισμένα σημεία βρέθηκα αντιμέτωπος με όρους ειδικού λεξιλογίου , όπως για παράδειγμα το στρατιωτικό αξίωμα ενός εκ των ανθρώπων που αναφέρονται σε αυτά , πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορούσα να κάνω κάποια αλλαγή ή παρερμηνεία του όρου . Βέβαια, δεν αποκλείω την περίπτωση σε ορισμένα σημεία να είναι δυνατή η κάλυψη του νοήματος μεταξύ κειμένου αφετηρίας και του μεταφράσματος του. Σύμφωνα με τον Κελάνδρια : « Σε ότι αφορά τη μετάφραση ορολογίας, μπορούμε να ομιλούμε περί ισοδύναμων όρων στην περίπτωση που επιτυγχάνουμε σημασιολογική ισοδυναμία σε επίπεδο γνωστικού περιεχομένου του σημεινομένου, ενώ στην περίπτωση αδυναμίας επίτευξης απόλυτης σημασιολογικής ισοδυναμίας, εισηγούμεθα τη χρήση του όρου «ορολογική συγκλίση» και περιγράφουμε τους όρους αυτούς ως «συγκλίνοντες». » (Κελάνδριας 2007:25)

Ολοκληρώνοντας τα σχόλια και τις παρατηρήσεις που αφορούν τα δυο άρθρα της πτυχιακής μου εργασίας , παραθέτω το τελευταίο ζήτημα που προέκυψε , ή μάλλον που θεωρώ ότι πρέπει να σχολιαστεί . Αυτό είναι το ζήτημα της γραφής ξενικών ανθρωπωνυμίων , τα οποία συνάντησα σε πληθώρα και στα 2 κείμενα-εργασίας μου . Βέβαια είναι ένα ζήτημα που θεωρείται ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο γύρω από την ελληνική γλώσσα και κατά συνέπεια έχει και προεκτάσεις στις υπόλοιπες γλώσσες με τις οποίες έρχεται σε επαφή , ιδίως στο πλαίσιο και στο περιβάλλον της επιστήμης μας . Κατά τη μετάφραση των άρθρων , προβληματίστηκα με τον τρόπο που θα έπρεπε να αποδώσω τα ονόματα που συνάντησα από το αγγλικό κείμενο (πρωτότυπο) στο ελληνικό κείμενο (κείμενο – στόχο) . Ερευνώντας , λοιπόν , περί του θέματος , οι απόψεις που συνάντησα κινούνταν μεταξύ της απλογράφησης και της αντιστεψιμότητας . Αποφάσισα να ακολουθήσω την μέθοδο της απλογράφησης ,

καθώς το κείμενο απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό , το οποίο ουσιαστικά επιθυμεί να ενημερωθεί για το θέμα των άρθρων , οπότε το βάρος δεν πέφτει στην απόδοση των ονομάτων των ανθρώπων που αναφέρονται σε αυτά . Εξάλλου , με αυτό τον τρόπο το κείμενο-στόχος γίνεται πιο οικείο στον αναγνώστη καθώς δεν τον βάζει στη διαδικασία αναζήτησης απλά ενός ονόματος , το οποίο ίσως και να μην ξανασυναντήσει .

Συνοψίζοντας , τα 2 άρθρα που αποτελούν το αντικείμενο της πτυχιακής μου εργασίας δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερες δυσκολίες , τόσο προς τον αναγνώστη όσο και προς τον ερευνητή που έχει σκοπό την ανάλυση και απόδοση τους . Οι ιδιαιτερότητες που εντόπισα , κατέγραψα και ανέλυσα έχουν να κάνουν σχεδόν αποκλειστικά με ζητήματα που έχουν σχέση με την επιστήμη της μετάφρασης και τον κατάλληλο-επιθυμητό τρόπο απόδοσης των νοημάτων και πληροφοριών στις οποίες στοχεύει ο συντάκτης , στην προκειμένη περίπτωση ο Bill van Auken . Κλείνοντας , λοιπόν , τα σχόλια και τις παρατηρήσεις περί των 2 κειμένων της πτυχιακής μου , αναφέρω ότι εργάσθηκα για την καλύτερη καταγραφή των δεδομένων αυτών , με κάθε λεπτομέρεια και χωρίς να παραλείπω τα στοιχεία που είναι απαραίτητο να αποδοθούν και στο κομμάτι της μετάφρασης με τρόπο τέτοιο , ώστε να μην υπάρξει η οποιαδήποτε αλλοίωση των πρωτότυπων άρθρων .

Βιβλιογραφία

- Κελάνδριας, Παναγιώτης (2007), *Η μετάφραση των οικονομικών κειμένων: Μια λειτουργική προσέγγιση*. Αθήνα: ΔΙΑΥΛΟΣ.

Λεξικά

- Oxford English-Greek Learner's Dictionary (2007), UK: Oxford University Press.
- Μπαμπινιώτης, Γεώργιος, (1998), *Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας*. Αθήνα: Κέντρο λεξικολογίας Ε.Π.Ε.
- Longman Group Ltd. (1978) , LONGMAN DICTIONARY OF CONTEMPORARY ENGLISH
- Τσαμπουνάρας Παναγιώτης , ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ & ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ , Εκδόσεις ΑΛΚΥΩΝ